

WSTĘP

Organizatorom konferencji podejmującym problematykę sportu kobiet towarzyszyła myśl, iż kobiety coraz częściej wybierają sport jako sposób samorealizacji, w tym dyscypliny sportu wcześniej uważane za typowo męskie. Chyba można stwierdzić, że w polskich warunkach i zapewne w innych krajach najpierw kobiety zaczęły uprawiać sport, w tym liczne nowe dyscypliny, a dopiero wówczas zauważono to zjawisko.

Rozważając specyfikę dzisiejszego sportu wyczynowego warto wiedzieć, że współczesny sport na najwyższym poziomie to nie zawsze zdrowie, lecz i często konsekwencje jego uprawiania. Powstaje zatem pytanie o swego rodzaju „fenomen” uczestnictwa kobiet w sporcie. Rodzi się także pytanie, czy szkoleniowcy rozumieją współczesne kobiety, które chcą uprawiać sport.

Jeszcze kilkanaście lat temu na grające w piłkę nożną dziewczęta patrzyliśmy z pewnym zdziwieniem. Obecnie same dziewczęta w szkołach przychodzą do nauczycieli wychowania fizycznego i proszą o zajęcia z tej dyscypliny sporu. Często nauczyciel jest tym oczekiwaniem zakłopotany i to z dwóch powodów: po pierwsze, jest zaskoczony oczekiwaniami dziewcząt, a po drugie, że jest nieprzygotowany do tego typu zajęć. Problem ten oczywiście nie dotyczy tylko tej dyscypliny sportu, ale i wielu innych, których uprawianiu oddają się kobiety. Podaję świadomie przykład najpopularniejszej dyscypliny sportu, aby nie odnosić się do boksu czy gimnastyki artystycznej, a więc bardzo odmiennych dyscyplin.

Zapewne uprawianie sportu wyczynowego tak mężczyźni, jak i kobiet stwarza różnego rodzaju zagrożenia i jest to faktem.

Wydaje się, że najważniejszym problemem współczesnego sportu kobiet jest dostosowanie metod szkolenia oraz przepisów rywalizacji w danych dyscyplinach do specyfiki organizmu kobiet. Ważne, aby pogodzić rozwój psychofizyczny dziewcząt – kobiet, z ich chęciami, a nawet pasją uprawiania różnych dyscyplin sportu.

Zapewne znaczna grupa społeczeństwa chciałaby tylko podziwiać zgrabne, ładne i eleganckie kobiety, ale one oprócz swojej niewątpliwej urody chcą także uprawiać sport. Spróbujmy zatem poznać dokładniej specyfikę sportu kobiet poprzez badania naukowe, by rozważyć szanse, a zapewne i swoiste zagrożenia uczestnictwa kobiet w sporcie. Problem ten w mojej ocenie jest w naszym kraju rozpoznany zbyt powierzchownie. Właśnie ideą senackiej Komisji Nauki, Edukacji i Sportu było zaproszenie do dyskusji wszystkich tych, którzy zechcieli podzielić się swoją wiedzą naukową i szkoleniową na temat sportu kobiet w naszym kraju przyjmując zaproszenie na tę konferencję.

Jesteśmy przekonani, że podjęta przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej inicjatywa wejdzie na stałe do problematyki badawczej uczonych, trenerów i wychowawców, by dokładniej poznać specyfikę sportu kobiet.

*Zastępca przewodniczącego
Komisji Nauki, Edukacji i Sportu
Józef Bergier*